

tallets Ændringsforslag gennemføres, medføre en Omkalfatring af hele Invalidereffens hidtidige Praksis, der vil medføre forøgede administrative Vanskeligheder og forøgede administrative Udgifter. Gradueringen og saa denne nye Bestemmelse og en hel Række andre af de nye Bestemmelser maa jo medføre, at, saa vidt jeg skønner, praktisk talt alle de nuværende 20 000 Invalidereffenyderes Forhold maa tages op til ny Undersøgelse, og det er vel ogsaa Mening. Hvilket Arbejde, hvilket uhyre Arbejde! Nu skal de deles i to Klasser; hidtil har man kun haft een Klasse Invalidereffenydere. Nu skal vi have to; nu skal det undersøges, til hvilken de skal høre. Der vil være mangfoldige Invalidereffenydere, som ikke uden videre vil finde sig i at blive sat i anden Klasse, men som vil komme med Krav paa at høre til første Klasse. Disse Sager skal undersøges, Kommunalbestyrelserne skal have alle Dokumenter fra Invalidereffent ifølge Ændringsforslag Nr. 26. Er de ikke fyldestgørende, skal der skaffes ny Lægeerklæring. En uhyre Administration baade for Kommunalbestyrelserne og for Invalidereffent, en uhyre Administration, der i det første Aar vil virke meget stærkt fordyrende, saaledes at en væsentlig Del af den Besparelse, som vi vinder ved at tage fra Invalidereffenyderne, vil gaa tabt gennem forøget Administration.

Ud fra dette Grundsyn maa vi fra vor Side beklage, at Udvalgets Arbejde er endt i Ændringsforslag af denne Art. Man kan sige, at det betegner et Fremskridt fra det forelagte Lovforslag, at nu kan f. Eks. de fuldstændig blinde faa, ja, nu skal de fuldstændig blinde have 800 Kr. Jeg erkender, at der er sket for saa vidt et Fremskridt, idet de efter det oprindelige Lovforslag kun kunde faa 540 Kr. med et fakultativt Tillæg, der dog i intet Tilfælde kunde bringe Beløbet op til 800 Kr. Nu er man kommet op til, at de kan, ja, skal bevare de 800 Kr. Men Gennemførelsen af denne Klassificering, af denne Graduering, er af en saadan Art, at vi ikke kan stemme derfor. Desuden vil der jo ske en væsentlig Nedsættelse for det store Flertal af Invalidereffenydere. Derfor hævder vi Socialdemokrater i Udvalgsbetænkningen, at vi fremdeles ikke kan indse, at 800 Kr. er for meget for Folk, der har mistet en Trediedel af deres Arbejdsevne eller mere, og vi er deri i nøje Overensstemmelse med den enstemmige Udvalgsbetænkning af 1921, som sagde, at det var Forudsætningen for alle Partier, at selv om Prisniveauet gik ned til det, det var i 1914, vilde de 800 Kr. dog ikke

være for meget. Vi maa altsaa ogsaa gennem alle vore Afstemninger gøre, hvad vi formaar, for, at den nuværende Lov i størst mulig Grad kan opretholdes. At denne Lov som andre Love kan trænge til en Revision, er vi fuldstændig paa det rene med. Derfor har jeg ogsaa som Socialminister i sin Tid henvist Forberedelsen af denne Revision til Socialkommissionen.

Der er fra en enkelt Side i Udvalget gjort Tilløb til en saadan mere gennemgribende, alsidig og forstaaende Revision, men det ærede Medlem, som repræsenterer denne Side, vil sikkert selv indrømme, at noget saadant er et ganske overordentlig vanskeligt Arbejde for en enkelt Mand i et Udvalg, at det kræver mere Tid, grundigere Overvejelse og mere sagkyndig Assistance. Jeg sigter til de Ændringsforslag, der stilles af det ærede Medlem Hr. P. Munch. Der er Ting deri, vi kan sympatisere med, der er andre Ting, vi ikke kan gaa med til; enkelte Ting kan vi stemme for, andre Enkeltheder vil vi stemme imod, i det hele og store vil vi undlade at stemme. Men jeg vil sige derom, at jeg tror — nu faar vi se, hvilken Form Lovforslaget faar ved anden Behandling —, jeg tror, det rigtigste vilde være, om Socialkommissionen, inden Rigsdagen tager endeligt Standpunkt til dette Lovforslag, derunder ogsaa de nye Spørgsmaal, der nu er rejst, bl. a. dette ganske overordentlig vigtige om Aldersbestemmelsens Indførelse, fik Lejlighed til at føre sit paabegyndte Arbejde til Ende.

Johannes Lou: Jeg skal til den ærede Ordfører for Partiet Venstre blot sige, at det er rigtigt, at vi ikke er Medforslagsstillere til Ændringsforslag Nr. 19, men at vi, hvis vort Ændringsforslag om Arbejdsgivernes Bidrag ikke vedtages, subsidiært tiltræder dette Ændringsforslag.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var inde paa Gradueringen, som jo nu er indført i det forelagte Lovforslag. Vi fra vor Side finder, at den Graduering, vi har gjort os til Talsmænd for, er af en saadan Art, at vi kan tilraade alle at stemme for den, idet den nemlig i første Grad opfylder de Løfter, som det konservative Folkeparti i 1921 søgte at give Invaliderne, idet vi sagde, at en Invalidereffent paa 800 Kr. ikke var for stor for de Mennesker, som virkelig er Invalidereffent. Det er os en Glæde, at Venstre er gaaet med til at støtte dette Forslag. Vi kan jo, naar vi ser ud over Befolkningen, se, hvor slet denne Lov har virket. Vi kan se, hvorledes Invalidesygen har bredt sig ud over Folket. I Begyndelsen, da Ansøg-